

Arrest

nr. 221 747 van 24 mei 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. TERMONIA
Houtmarkt 22
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 11 maart 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 februari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat K. TERMONIA verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Rom, heeft u de Macedonische nationaliteit en bent u afkomstig uit Kavadarci, Macedonië, waar u steeds in hetzelfde huis woonde. U bent sinds 23 of 24 jaar gehuwd met S. K. (...) en heeft samen twee kinderen: K. (...) en E. (...). K. (...) is meerderjarig, gehuwd en woont in België, Emanuel is minderjarig en vergezelt u bij uw verzoek om internationale bescherming. In 1999 hebben u en uw gezin zich laten dopen als christenen. Sindsdien werd u om twee redenen gediscrimineerd, uitgestoten en beledigd: enerzijds als Roma door personen van andere etnische

afkomst, anderzijds als Christen door islamitische Roma. U werd regelmatig door personen opgewacht die u wilden slaan, waardoor u bang werd om naar uw werk in een bakkerij te gaan. Om die reden stopte u in 2003 met uw job en begon u op de markt te werken. Op een dag in 2003 werd u door enkele kinderen uitgescholden en toen u een aanwezige volwassene hierover aansprak, sloeg hij u met een ijzeren staaf. U viel flauw en werd door vier personen geslagen en gestampt. Men gooide u bij het vuilnis en dwong u om alcohol te drinken, wat u gewoonlijk niet deed. Uiteindelijk geraakte u thuis en kon u naar het ziekenhuis gaan, waar u werd verzorgd en de politie u en uw echtgenote ondervroeg. Tot op heden weet u echter niet wie uw belagers waren. In 2007 was u afval aan het verbranden, toen een onbekende naar u schoot – u heeft dit zelf niet gezien, maar de kinderen die erbij waren wel. U was over uw hele lichaam gewond en werd naar het ziekenhuis gebracht voor verzorging. Opnieuw sprak u met de politie, maar men weigerde u als Roma te helpen. Eind 2009, kort voor nieuwjaar, vielen enkele gemaskerde personen uw woning binnen. Ze sloegen zowel u als uw echtgenote. Vanwege uw eerdere negatieve ervaringen met de politie, lichtte u deze keer de autoriteiten niet in. Evenmin ging u naar het ziekenhuis voor verzorging. U besliste dat u zo snel mogelijk het land wilde verlaten, maar moest nog werken en uw woning verkopen om voldoende geld te verzamelen. Uiteindelijk vertrok u samen met uw echtgenote en beide kinderen in maart 2011 naar België. U diende een regularisatieaanvraag in en beschikte enige tijd over een oranje kaart, maar deze werd ingetrokken. In 2012 werd uw zoon ziek na een inenting, waardoor hij vandaag 100% invalide is en nood heeft aan medische behandeling. In december 2014 ging u samen met uw gezin naar Duitsland en diende er een verzoek om internationale bescherming in. U kreeg in 2016 een negatieve beslissing en keerde eind 2016 terug naar België, waar u een nieuwe regularisatieaanvraag indiende. Deze werd in oktober 2017 afgewezen. Omdat u nergens anders meer terecht kon, diende u op 28 september 2018 samen met uw echtgenote en zoon een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek legde u uw paspoort neer en dat van uw zoon en echtgenote, nationaliteitsaktes van u en uw echtgenote, foto's van de verwondingen die u in 2009 opliep, foto's van uw religieuze activiteiten, een diploma van een 'leadership training' die u volgde, een medisch attest van uw zoon en een bewijs van het feit dat hij niet naar een normale school kan gaan, studentenkaarten en een schoolattest van uw zoon, en attesten van de politie van Antwerpen dat uw Macedonische identiteitskaart en die van uw echtgenote werden gestolen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. Volgens uw verklaringen vreest u vervolging omwille van uw etnische afkomst als Roma en uw geloof als christen. Er dient echter te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Vooreerst wordt vastgesteld dat uw houding en die van uw familie niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, quod non in casu. Zo blijkt uit uw paspoort en uit de verklaringen van uw echtgenote dat jullie verschillende malen Macedonië verlieten en er terugkeerden: jullie paspoorten vermelden een binnenkomst in België op 18 januari 2010 en vertrek op 29 januari 2010; een binnenkomst in Slovenië op 14 februari 2010 en vertrek op 14 april 2010; en een binnenkomst in Hongarije op 13 maart 2011. Uw echtgenote verklaarde dat jullie voor de eerste keer naar België kwamen in 2010 en hier twee maanden verbleven, vervolgens verloor uw echtgenote een som geld en keerden jullie terug naar Macedonië, om daar spullen te verkopen en geld te verzamelen en in maart 2011 terug naar België te komen (CGVS echtgenote, p. 5-6). Haar verklaringen komen dus slechts gedeeltelijk overeen met de stempels in jullie paspoorten, aangezien zij slechts twee reizen naar Europa vermeldde en geen drie. Wat u betreft is dit een element dat u heeft nagelaten te vermelden – u stelde louter dat jullie in maart 2011 naar België kwamen en dat jullie niet sneller na de aanval van eind 2009 omdat jullie hiervoor niet over de nodige middelen beschikten (CGVS, p. 7, 9). Zoals vermeld toont uw

paspoort toont aan dat jullie voor maart 2011 de middelen hadden om twee maal uit Macedonië te reizen. Uw verklaringen zijn dan ook tegenstrijdig met de feiten. In dit kader wordt voorts opgemerkt dat u in België weliswaar een regularisatieaanvraag indiende, maar naliët een verzoek om internationale bescherming in te dienen – volgens uw verklaringen omdat u niet op de hoogte was dat dit een mogelijkheid was (CGVS, p. 6). Vervolgens reisde u echter in 2014 naar Duitsland om daar wél een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u niet wist dat dit in België ook een optie was. Daarenboven liet u ook na uw terugkeer uit Duitsland, eind 2016, na om een verzoek om internationale bescherming in te dienen in België. U diende een nieuwe regularisatieaanvraag in, die in oktober 2017 werd afgewezen. Hierna wachtte u nog bijna een jaar, tot 28 september 2018, om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Gevraagd naar de reden waarom u toen pas een verzoek indiende, verklaarde u dat u uw verzoek indiende omdat u geen andere uitweg zag vanwege financiële redenen en omwille van de nood aan zorg voor uw zoon (CGVS, p. 11-12). Gewezen op het feit dat een verzoek om internationale bescherming niet dient om medische verzorging te krijgen maar wel om bescherming te krijgen en daarom onmiddellijk na aankomst in een veilig land dient te worden aangevraagd, stelde u louter dat dit uw situatie was. Dat u na uw eerste en tweede komst naar Europa met uw gezin naar Macedonië terugkeerde, dat u vervolgens van 2011 tot 2014 in België verbleef zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen, en dat u vervolgens van eind 2016 tot september 2018 opnieuw in België verbleef zonder bescherming aan te vragen, getuigt dan ook van een houding die geenszins in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade en tast de algemene geloofwaardigheid van uw vrees ten aanzien van Macedonië op ernstige wijze aan.

Aangaande de door u aangehaalde feiten van geweldpleging tegen uw persoon, die zouden hebben plaatsgevonden in 2003, 2007 en 2009, wordt vastgesteld dat u van de eerste twee feiten geen enkele vorm van bewijs neerlegde. U legde weliswaar enkele foto's neer die de verwondingen zouden aantonen die u in 2009 opliep, maar er kan slechts worden geconstateerd dat deze foto's op geen enkele manier uitsluitend geven over wanneer ze werden genomen of op welke manier de afgebeelde verwondingen ontstonden. Er dient daarenboven opgemerkt te worden dat deze feiten respectievelijk 16, 12 en 10 jaar geleden zijn en bijgevolg te ver in het verleden zijn gesitueerd om alsnog te kunnen worden weerhouden bij de beoordeling van uw vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Zelfs al zou u uw problemen aannemelijk gemaakt hebben, dan nog dient vastgesteld te worden dat u geen overtuigende feiten of elementen aangehaald heeft waaruit kan blijken dat u voor de door u aangehaalde problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen met hen bij een terugkeer naar Macedonië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te krijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. U verklaarde immers weliswaar tweemaal klacht te hebben ingediend bij de politie (in 2003 en in 2007), maar hiervan legde u geen enkele vorm van bewijs neer. Daarenboven heeft u het door u aangehaalde wangedrag door de politie, die geen onderzoek zouden hebben gevoerd en u zouden hebben weggestuurd omdat u Roma bent, op geen enkele manier aangeklaagd (CGVS, p. 9-11, 12). Na de aanval in 2009, die de aanleiding vormde voor uw vertrek uit Macedonië, ging u bovendien niet naar de politie (CGVS, p. 10). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er echter precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Evenmin ondernam u enige verdere stappen, zoals het contacteren van de ombudsman, van een hulporganisatie van Roma, van een christelijke organisatie, of van een advocaat. Uw verklaring hiervoor, dat u niet wist waar u naartoe moest gaan, kan niet overtuigen. U informeerde zich immers op geen enkele manier over uw opties (CGVS, p. 10-11, 12).

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in

de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen - is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Macedonië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anticorruptiebeleidsdocument en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de "State Commission for the Prevention of Corruption". Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Specifiek voor de Roma-minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. Informatie over de Roma in Macedonië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als het European Roma Rights Center en het Helsinki Committee for Human Rights bijstand kunnen bieden bij het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, alsook bij het ondernemen van stappen tot bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens indien de Macedonische autoriteiten in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat er projecten worden gelanceerd, o.a. met de steun van de OSCE, die specifiek gericht zijn op het bieden van gratis juridische bijstand aan Roma en het alzo faciliteren van de toegang tot het gerechtelijk systeem voor deze minderheid.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Wat betreft uw verklaringen dat u als Roma gediscrimineerd werd in Macedonië (CGVS, p. 10, 12) dient te worden gewezen op de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, die aantoonde dat heel wat Roma in Macedonië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Macedonië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Macedonische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Macedonië diverse stappen werden

ondernomen. Algemeen genomen is in Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Macedonische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Als opvolging van de Roma Inclusion Decade 2005-2015 hebben de Macedonische autoriteiten de "Strategie voor Roma in de Republiek Macedonië 2014-2020" goedgekeurd, die de focus legt op sociale inclusie door werkgelegenheid, huisvesting, onderwijs, gezondheidszorg en cultuur. Ofschoon de implementatie van de integratiemaatregelen nog voor verbetering vatbaar is, werd toch reeds vooruitgang geboekt o.a. inzake de toegang tot het onderwijs en de gezondheidszorg, dit laatste dankzij de inzet van gezondheidsbemiddelaars. Tevens zijn informatiecentra voor Roma aanwezig, die Roma begeleiden bij het verkrijgen van officiële documenten, onderwijs, gezondheidszorg en sociale zekerheid. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat meerdere gemeenten in Macedonië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat er meerdere ngo's actief zijn die de rechten en integratie van Roma verdedigen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissie voor de bescherming tegen discriminatie, die samen met de rechtbanken instaat voor de toepassing van de antidiscriminatiewetgeving. Daartoe kan deze commissie klachten van individuen in ontvangst nemen en acties ondernemen bij de betrokken instellingen. Informatie maakt duidelijk dat voornoemde Commissie reeds klachten ingediend door Roma ontving. Slachtoffers van discriminatie kunnen zich ook wenden tot de instelling van de Ombudsman, die eveneens reeds klachten van Roma behandelde.

Gezien dit alles kan niet gesteld worden dat het loutere feit Roma te zijn in Macedonië op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1 A (2) van de Conventie van Genève. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft uw verklaringen dat u eveneens werd gevisieerd en gediscrimineerd omwille van het feit dat u en uw gezin zich tot het christendom bekeerden (CGVS, p. 8), wordt opgemerkt dat uit de beschikbare informatie blijkt dat vrijheid van godsdienst is verankerd in de grondwet van Macedonië en over het algemeen wordt gerespecteerd. Er kan dan ook niet worden gesteld dat u omwille van uw religie geen beroep zou kunnen doen op de hierboven beschreven beschermingsmaatregelen vanwege de Macedonische overheid, of dat u in het geval van religieuze vervolging niet terecht zou kunnen bij de Macedonische autoriteiten.

Aangaande de door u aangehaalde medische problemen van uw zoon E. (...) dient te worden vastgesteld dat medische motieven geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Zijn medische problemen zijn volgens uw verklaringen immers pas na jullie komst naar België begonnen, en u heeft tot op heden niet onderzocht of hij in Macedonië zou kunnen worden behandeld (CGVS, p. 12). U en uw echtgenote verklaarden dat hij in Macedonië geen verzorging zou kunnen krijgen omdat jullie niet voldoende geld hebben (CGVS, p. 12; CGVS echtgenote, p. 8-9). Dit zijn echter motieven van economische aard die eveneens geen verband houden met de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie of de criteria inzake subsidiaire bescherming. Dat u geld onder tafel zou moeten geven voor een behandeling is een blote bewering van uw kant die u niet kan staven met concrete elementen. Uit uw verklaringen en die van uw echtgenote blijkt immers dat u in het verleden zelf beroep hebt kunnen doen op medische verzorging in Macedonië (CGVS, p. 8, CGVS echtgenote, p. 9).

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststellingen niet wijzigen. Uw paspoort en die van uw zoon en echtgenote en jullie nationaliteitsbewijzen bevestigen slechts jullie identiteit en nationaliteit, die hier niet ter discussie staan. Aan uw religie en religieuze vorming, zoals aangetoond met foto's en een diploma, wordt evenmin getwijfeld. De medische situatie van uw zoon, zoals aangetoond met medische attesten en schooldocumenten, werd hierboven reeds besproken. Ook de foto's die u neerlegde van verwondingen die u in 2009 zou hebben opgelopen werden hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielaanvraag betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, § 3 en 48/6, § 5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken

in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. De Raad onderstreept vooreerst dat in de bestreden beslissingen op uitgebreide wijze gemotiveerd wordt dat de algemene geloofwaardigheid van de door verzoekende partijen voorgehouden vrees voor vervolging of ernstige schade ernstig wordt aangetast door de vaststelling dat hun houding niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in hun verzoekschrift geen enkele poging ondernemen om desbetreffende motivering in de bestreden beslissingen met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen waardoor deze onverminderd overeind blijft.

2.2.4. Verder bemerkt de Raad dat in de bestreden beslissingen aangaande de door verzoekende partijen aangehaalde feiten van geweldpleging tegen hun persoon, die zouden hebben plaatsgevonden in 2003, 2007 en 2009, wordt vastgesteld dat zij van de eerste twee feiten geen enkele vorm van bewijs neerlegden. Daarenboven wordt nog opgemerkt dat deze feiten dateren van respectievelijk 16, 12 en 10 jaar geleden en dan ook te ver in het verleden zijn gesitueerd om alsnog te kunnen worden weerhouden bij de beoordeling van de actuele vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in hoofde van verzoekende partijen. Ook wat betreft deze motivering dient door de Raad te worden vastgesteld dat verzoekende partijen deze geheel ongemoeid laten, waardoor deze eveneens onverminderd overeind blijft.

2.2.5. Voorts duidt de Raad erop dat hoe dan ook, zelfs al zouden verzoekende partijen de door hen voorgehouden problemen en de actualiteit ervan aannemelijk gemaakt hebben, in de bestreden beslissingen, op basis van de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, stuk 12, map landeninformatie, deel 2, "COI Focus" betreffende "Macedonië. Algemene situatie" van 26 juli 2018) terecht geoordeeld wordt dat verzoekende partijen geen overtuigende feiten of elementen aangehaald hebben waaruit kan blijken dat zij voor de door hen aangehaalde problemen geen of onvoldoende beroep konden doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen bij een terugkeer naar Macedonië zouden kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In de bestreden beslissingen worden in dit verband immers volgende pertinente vaststellingen gedaan: *"Zelfs al zou u uw problemen aannemelijk gemaakt hebben, dan nog dient vastgesteld te worden dat u geen overtuigende feiten of elementen aangehaald heeft waaruit kan blijken dat u voor de door u aangehaalde problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen met hen bij een terugkeer naar Macedonië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te krijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. U verklaarde immers weliswaar tweemaal klacht te hebben ingediend bij de politie (in 2003 en in 2007), maar hiervan legde u geen enkele vorm van bewijs neer. Daarenboven heeft u het door u aangehaalde wangedrag door de politie, die geen onderzoek zouden hebben gevoerd en u zouden hebben weggestuurd omdat u Roma bent, op geen enkele manier aangeklaagd (CGVS, p. 9-11, 12). Na de aanval in 2009, die de aanleiding vormde voor uw vertrek uit Macedonië, ging u bovendien niet naar de politie (CGVS, p. 10). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er echter precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Evenmin ondernam u enige verdere stappen, zoals het contacteren van de ombudsman, van een hulporganisatie van Roma, van een christelijke organisatie, of van een advocaat. Uw verklaring*

hiervoor, dat u niet wist waar u naartoe moest gaan, kan niet overtuigen. U informeerde zich immers op geen enkele manier over uw opties (CGVS, p. 10-11, 12).

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen - is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Macedonië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anticorruptiebeleidsdocument en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de "State Commission for the Prevention of Corruption". Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Specifiek voor de Roma-minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. Informatie over de Roma in Macedonië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als het European Roma Rights Center en het Helsinki Committee for Human Rights bijstand kunnen bieden bij het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, alsook bij het ondernemen van stappen tot bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens indien de Macedonische autoriteiten in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat er projecten worden gelanceerd, o.a. met de steun van de OSCE, die specifiek gericht zijn op het bieden van gratis juridische bijstand aan Roma en het alzo faciliteren van de toegang tot het gerechtelijk systeem voor deze minderheid.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980."

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen geen concrete elementen bijbrengen die van aard zijn voormelde motivering in een ander daglicht te stellen. Verzoekende partijen betogen dat eerste verzoekende partij als Roma geenszins toegang heeft tot bescherming vanwege de Macedonische autoriteiten en voegen in dit verband als bijlage bij hun verzoekschrift een rapport d.d. april 2018 waaruit

de discriminatie van Roma in Macedonië blijkt (bijlage 2) en een internetartikel d.d. 30 maart 2017 in verband met de problemen waarmee de Ombudsman in Macedonië geconfronteerd wordt bij de uitvoering van zijn taken (bijlage 3). De Raad bemerkt evenwel dat ook in bovenstaande motivering erkend wordt dat in Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Door verwerende partij wordt evenwel tevens terecht opgemerkt dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partijen persoonlijk in hun land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zouden kunnen krijgen louter omwille van het feit dat eerste verzoekende partij Roma is. Een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade dient steeds *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partijen blijven wat dat betreft in gebreke.

2.2.6. Daarnaast merkt de Raad nog op dat wat betreft de verklaringen van eerste verzoekende partij dat zij als Roma gediscrimineerd werd in Macedonië in de bestreden beslissingen het volgende wordt gemotiveerd: *“Wat betreft uw verklaringen dat u als Roma gediscrimineerd werd in Macedonië (CGVS, p. 10, 12) dient te worden gewezen op de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, die aantoont dat heel wat Roma in Macedonië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Macedonië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Romakinderen al vroeg van school worden gehaald, spelen evenzeer een rol). De Macedonische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Macedonië diverse stappen werden ondernomen. Algemeen genomen is in Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Macedonische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,.... van de Roma. Als opvolging van de Roma Inclusion Decade 2005-2015 hebben de Macedonische autoriteiten de “Strategie voor Roma in de Republiek Macedonië 2014-2020” goedgekeurd, die de focus legt op sociale inclusie door werkgelegenheid, huisvesting, onderwijs, gezondheidszorg en cultuur. Ofschoon de implementatie van de integratiemaatregelen nog voor verbetering vatbaar is, werd toch reeds vooruitgang geboekt o.a. inzake de toegang tot het onderwijs en de gezondheidszorg, dit laatste dankzij de inzet van gezondheidsbemiddelaars. Tevens zijn informatiecentra voor Roma aanwezig, die Roma begeleiden bij het verkrijgen van officiële documenten, onderwijs, gezondheidszorg en sociale zekerheid. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat meerdere gemeenten in Macedonië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat er meerdere ngo’s actief zijn die de rechten en integratie van Roma verdedigen.*

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissie voor de bescherming tegen discriminatie, die samen met de rechtbanken instaat voor de toepassing van de antidiscriminatiewetgeving. Daartoe kan deze commissie klachten van individuen in ontvangst nemen en acties ondernemen bij de betrokken

instellingen. Informatie maakt duidelijk dat voornoemde Commissie reeds klachten ingediend door Roma ontving. Slachtoffers van discriminatie kunnen zich ook wenden tot de instelling van de Ombudsman, die eveneens reeds klachten van Roma behandelde.

Gezien dit alles kan niet gesteld worden dat het loutere feit Roma te zijn in Macedonië op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1 A (2) van de Conventie van Genève. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.”

De Raad is van oordeel dat de door verzoekende partijen bijgebrachte informatie, meer bepaald het rapport d.d. april 2018 omtrent de situatie van Roma in Macedonië (bijlage 2 van het verzoekschrift), dat in dezelfde lijn licht als de informatie waarop verwerende partij zich baseert, en het internetartikel d.d. 30 maart 2017 in verband met de problemen waarmee de Ombudsman in Macedonië geconfronteerd wordt bij de uitvoering van zijn taken (bijlage 3 van het verzoekschrift), geen enkele afbreuk doet aan bovenstaande vaststellingen.

2.2.7. Daar waar verzoekende partijen nog betogen dat verwerende partij nagelaten heeft rekening te houden met hun specifieke profiel, met name het feit dat eerste verzoekende partij een tot het christendom bekeerde Roma betreft die gehuwd is met een etnisch Macedonische vrouw, bemerkt de Raad dat in de bestreden beslissingen gemotiveerd wordt dat, aangezien uit de beschikbare informatie blijkt dat vrijheid van godsdienst is verankerd in de grondwet van Macedonië en over het algemeen wordt gerespecteerd, niet gesteld kan worden dat verzoekende partijen omwille van hun religie geen beroep zouden kunnen doen op de in de bestreden beslissingen beschreven beschermingsmaatregelen vanwege de Macedonische overheid, of dat zij in het geval van religieuze vervolging niet terecht zouden kunnen bij de Macedonische autoriteiten. Dat dit niet voor hen zou gelden louter omdat eerste verzoekende partij een tot het christendom bekeerde Roma is, tonen verzoekende partijen niet aan de hand van concrete elementen aan, noch blijkt dit uit de informatie die door verwerende partij werd toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, stuk 12, deel 3). Evenmin tonen zij *in concreto* aan dat zij omwille van hun etnisch gemengd huwelijk geen beroep kunnen doen op de in de bestreden beslissingen beschreven beschermingsmaatregelen vanwege de Macedonische overheid.

2.2.8. Wat betreft nog de aangevoerde schending van artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat verzoekende partijen, zoals blijkt uit wat voorafgaat, niet aantonen dat verwerende partij de feiten en omstandigheden eigen aan de zaak op niet correcte wijze zou hebben beoordeeld en geen rekening zou hebben gehouden met alle door verzoekende partijen neergelegde documenten. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 11 en 12) en dat verzoekende partijen tijdens hun persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 31 januari 2019 de kans kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Macedonisch en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215).

2.2.9. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partijen de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend. Immers maken zij niet aannemelijk dat zij voor de door hen voorgehouden problemen, in zoverre al geloof kan worden gehecht aan de door hen aangehaalde feiten en de actualiteit van hun problemen, niet zouden kunnen rekenen op de in Macedonië aanwezige beschermingsmogelijkheden.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenwel niet aan dat er in Macedonië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.10. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de

commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig mei tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT